

ABBÁ, ATYÁM!

Guti Tünde

ABBÁ, ATYÁM!

Köszönöm Neked, Uram, hogy beleláthattam jóságos, atyai szívedbe!

Gyönyörködtél teremtményeidben, örvendeztél tökéletes alkotásaid láttán, akiknek szabad akaratot adtál, hogy önként imádjanak Téged. Nem kényszerből, hanem őszintén, természetesen.

Amikor a hajnal fia, Lucifer fellázadt göggyében, magával ragadva az angyalsereg egy részét, ellenszegülésében nem róttál rá azonnali, végső büntetést, hanem jelenlétedből és a mennyből kítaszítva a Föld légkörébe száműzted.

Ádámot könnyőreletesen megkerested, előhívtad szégyenéből, bukásából az ősi bűneset után. A lényedből, a szívedből fakad az igazság, ezért elválaszthatatlan egymástól irgalmas szereteted és igazságod.

Fájdalmas szánakozással tekintesz az emberre, akit saját képmásodra teremtetted, belelehelted az életet, s kezdettől azon fáradozol, hogy a TŐLED küldött Szabadító által megmeneküljön az örök kárhozattól, és a vágyva vágyott szeretetkapcsolat közted és közte helyreálljon.

Ezért vársz még mindig hosszútűréssel, mert nem akard a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen. Ezért áldoztad oda Egyetlenegyedet, Jézust, aki a kereszten való szenvedésével, halálával és feltámadásával megbékélést szerzett Isten és ember között, úttá lett, hogy visszatérhessünk áldott közelségedbe!

Mennyei Atyám! Köszönöm mindezt a lehajoló szeretetet! Kifejezhetetlen, felfoghatatlan a Te kegyelmed!

2010. febr. 25.

Guti Tünde

Forrás: www.keresztenydalok.hu